

घृतः

हृणिः, पुं, (जघर्त्ति दीप्यते इति । घृ + “हृणि-
घृनिपाणिं चूर्णिभूर्णि ।” उणां । ४ । ५२ । इति
निप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) किरणः ।
इत्यमरः । १ । ३ । ३३ । स्वर्थः । (घरति सिञ्च-
तीति । घृ संके + निः गुणाभावश्च ।) जलम् ।
इति मेदिनी । (जघर्त्ति दीप्यते इति व्युत्पत्त्या
दीप्तिशालिनि, त्रि । यथा, भागवते । ७ । २ । ७ ।
“तस्य तत्तत्समावस्य घृणेमायावनौकसः ।”)
घृतः, पुं कौ, (जघर्त्ति चरतीति । घृ + “अञ्जि-
हृविभ्यः क्तः ।” उणां । ३ । ८६ । इति क्तः ।)
पकनवनीतम् । वि इति भाषा । तत्पथ्यायः ।
आज्यम् २ हविः ३ सर्पिः ४ इत्यमरः । १२ । ५२ ॥
पवित्रम् ५ नवनीतकम् ६ अमृतम् ७ अभि-
घारः ८ होम्यम् ९ आयुः १० तेजसम् ११ ।
इति राजनिर्घण्टः । आज्यम् १२ । यथा,—
“हतोऽस्त्री चाजमाज्यश्च सर्पिः स्यादमृतं
हविः ।”

इति जटाधरः ॥

तस्य गुणाः । बुद्धिमिष्टकौजीमेदःसूक्तिकफ-
कारित्वम् । वातपित्तविषोन्मादरोगशोथालक्ष्मी-
ज्वरनाशित्वम् । मांसादृष्टगुणगुरुत्वम् । इति
राजवल्लभः । रसायनत्वम् । खादुत्वम् । चक्षु-
र्हितत्वम् । शरीतवीर्यत्वम् । पापनाशित्वम् ।
अल्पाभित्यन्दित्वम् । कान्तितेजोलावण्यस्त्रायु-
र्हितबलकारित्वम् । पवित्रत्वम् । गुरुत्वम् । उदा-
वर्तमानाहव्रज्ययवौसर्पारक्तनाशित्वम् । स्निग्ध-
त्वम् । रूक्षत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥ अथ
गव्यहृतस्य गुणाः । विशेषेण चक्षुर्हितत्वम् ।
शरीतत्वम् । वातपित्तकफालक्ष्मीपापरक्षोनाशि-
त्वम् । शुक्राभिस्त्रादुपाकमेधालावण्यकान्त्यो-
ज्जोतुद्विवयःस्थितिवलायुर्हितकारित्वम् । गुरु-
त्वम् । पवित्रत्वम् । सुमङ्गल्यत्वम् । रसायनत्वम् ।
सुगन्धित्वम् । रोचनत्वम् । चारुत्वम् । सर्वा-
ज्येषु गुणाधिकत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥
बुद्धिस्तुतिपुष्टिवपुःस्वैर्यकारित्वम् । अमोघप्रशमन-
त्वम् । हृद्यतमत्वम् । बहुगुणत्वम् ॥ * ॥ माहिष-
हृतगुणाः । उत्तमत्वम् । घृतिवैष्यकान्तिबलवर्ध-
चक्षुर्हितकारित्वम् । वातश्लेष्मदुर्नामयहृणी-
विकारनाशित्वम् । मन्दानलोदीपनत्वम् । नव-
गयतः परमहृद्यत्वम् । मनोहारित्वम् । इति
राजनिर्घण्टः । खादुत्वम् । पित्तरक्तनाशित्वम् ।
शरीतत्वम् । श्लेष्मशुक्रदृढिकारित्वम् । गुरुत्वम् ।
खादुपाकित्वम् ॥ * ॥ क्वागीहृतगुणाः ।
अपिचक्षुर्हितबलकारित्वम् । कासश्वासक्षयेषु
हितत्वम् । कटुपाकित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ कफनाशित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ * ॥ मेघीहृतगुणाः । पित्तमेदस्कारि-
त्वम् । योनिदोषे शोथे कफे अनिले च शस्त-
त्वम् । रूक्षत्वम् । दुर्नामोन्मादनाशित्वम् । इति
राजवल्लभः । पाके लघुत्वम् । पित्तकोपाकारि-
त्वम् । शोथे कफे च हितत्वम् ॥ * ॥ मेदक-
वतगुणाः । अतिगौरवात् संकुमारदेहिबर्ध-

घृतः

त्वम् । बुद्धिपाटवहरत्वम् । बलकारित्वम् । गृणां
वपुको विस्मगन्धकारित्वम् ॥ * ॥ हस्तिनीहृत-
गुणाः । कफपित्तविषक्रमिनाशित्वम् । कषाय-
त्वम् । लघुत्वम् । विहृम्भित्वम् । तिक्तत्वम् ।
वह्निकरत्वम् ॥ * ॥ अन्धाहृतगुणाः । कटु-
त्वम् । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । इषदमिदीप-
नत्वम् । बाल्यप्रदत्वम् । मूर्च्छाहारित्वम् । गुरु-
त्वम् ॥ * ॥ गर्दभीहृतगुणाः । अभिवलकारि-
त्वम् । मूत्रदोषकफनाशित्वम् । पाके लघुत्वम् ।
कषायत्वम् । उष्णवीर्यत्वम् ॥ * ॥ उद्यौ-
हृतगुणाः । मधुरत्वम् । विपाके कटुत्वम् ।
शरीतलत्वम् । कुष्ठलमिविषवातकफगुल्मोदर-
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोधनाशि-
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ * ॥ नारीहृतगुणाः ।
चक्षुर्हितरक्तिकारित्वम् । पथ्यत्वम् । मन्दाभि-
दीपनत्वम् । पाके लघुत्वम् । सर्वाभयविष-
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रमेहनाशि-
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ * ॥ दुग्धभवहृत-
गुणाः । ग्राहित्वम् । शरीतलत्वम् । नेत्र-
रोगकारित्वम् । पित्तदाहासमदमूर्च्छाधमा-
निलनाशित्वम् ॥ * ॥ ह्यस्तनदधिजघृतं तदेव
ह्येज्जवीनम् । तस्य गुणाः । चक्षुर्हितत्वम् ।
दीपनत्वम् । रुचिबलकारित्वम् । हृद्यत्वम् ।
ठस्यत्वम् । विशेषाज्वरनाशित्वम् ॥ * ॥ वर्षा-
दूर्ध्वं पुराणस्य तस्य गुणाः । त्रिदोषमूर्च्छाकुष्ठ-
विषोन्मादापसारतिमिरनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ मर्दशिरःकर्णादिज्वररोगान्तिनाशि-
त्वम् । व्रणस्य शोधनत्वम् । रोपणत्वम् । आयु-
वृद्धिशरीरदृढतासौकुमार्यकान्तिसूतिबलकारि-
त्वम् । बाल्ये तरुणे वार्द्धके चातिबल्यत्वम् ।
पथ्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रतिश्रयायाम-
कासजीर्णज्वरसर्वरोगनाशित्वम् । अष्टत्वम् ।
धातुसाम्यकारित्वम् ॥ * ॥ तस्य लक्षणम् ।
“उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दृशवर्धस्थितम् घृतम् ।
लाक्षारसनिर्भं शीतं प्रपुराणमतः परम् ।
यथा यथा भवेज्जीर्णं गुणवत् स्यात्तथा तथा ॥”
कांक्षपात्रे दशदिनस्थितं घृतं त्वाज्यम् । इति
राजवल्लभः ॥ औषधघटितपक्वहृतस्य पूर्णवीर्यं
वर्णासपय्यन्तं तिष्ठति । इति वैद्यकपरिभाषा ॥
“शस्तं घृतिमेधामि-बलायुःशुक्रचक्षुषाम् ।
बालदृढप्रजाकान्ति-सौकुमार्यस्त्रार्थिनाम् ॥
क्षतक्षीणपरीसर्पश्लामिग्लपितात्मनाम् ।
वातपित्तविषोन्मादशोथालक्ष्मीज्वरापहम् ॥
क्षेहानासुप्तं शीतं वयसः स्थापनं परम् ।
सहस्रवीर्यं विधिभिर्वृतं कर्मसहस्रकृतम् ॥”
इति पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥
“विपाके मधुरं दृश्यं वातपित्तकफापहम् ।
चक्षुर्थं बलकर्मिधं गयं सर्पिर्गुणोत्तरम् ॥”
इति गव्यहृतम् ॥
“आजं सन्दीपनीयश्च चक्षुर्थं बलवर्द्धनम् ।
कासे श्वासे क्षयेऽर्शःसु लघुपाके कफापहम् ॥”
इत्याजहृतम् ॥

घृतः

“वातपित्तसमं सर्वं सुशीतं माहिषं घृतम् ।
मधुरं गुरु विहृम्भि भवत्यल्पगुणात्मकम् ॥”
इति माहिषहृतम् ॥
“औष्टं कटु घृतं पाके शोषक्रिमिषापहम् ।
दीपनं कफवातघ्नं कुष्ठगुल्मोदरापहम् ॥”
इत्युद्यौहृतम् ॥
“पाके लघ्वाविकं सर्पिः सर्वरोगविषापहम् ।
दृढिं करोति चास्याश्च वाञ्छरीशर्करापहम् ॥”
इत्याविकं घृतम् ॥
“दृढिं करोति देहाभ्यर्क्षे पाके विषापहम् ।
चक्षुर्थं दीपनचामेवातदीपनवारणम् ।
दृढिं करोति चास्थीनां तत्प्रोक्तं विषापहम् ॥”
इत्यन्धौहृतम् ॥
“कफेऽनिले योनिदोषे शोथे पित्तघ्नं तद्विदुः ।
साक्षां स्त्रीणाञ्च चक्षुर्थं सर्पिः स्यादमृतोपमम् ॥”
इति भारीहृतगुणाः ॥
“तर्पणं नेत्ररोगघ्नं दाहघ्नं पयसो घृतम् ॥”
इति चोरोद्धवहृतम् ॥
“दोषापहं वह्निसमुत्पन्नं
मूर्च्छाहिकोन्मादकर्णाक्षिशूलं ।
शोफार्श्वशोथोनिदोषे व्रणेषु
शस्तं सर्पिर्जीर्णमेव गृणां स्यात् ॥
उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दृशवर्धोचितं घृतम् ।
यथा यथा जरा याति गुणवत् स्यात्तत्तथा ॥”
इति जीर्णहृतगुणाः ॥
इति हारीते प्रथमे स्थानेऽध्याये ॥
“सूतिबुद्धिमिशुक्रौजःकफमेदोविवर्द्धनम् ।
वातपित्तविषोन्मादशोथालक्ष्मीज्वरापहम् ॥
सर्वस्नेहोत्तमं शीतं मधुरं रसपाकयोः ।
सहस्रवीर्यं विधिभिर्वृतं कर्मसहस्रकृतम् ॥
मदापसारमूर्च्छाशोथोन्मादगरज्वरां ।
योनिर्कर्मशिरःशूलं घृतं जीर्णमपोहति ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये ॥
“विशेषतः पुराणञ्च घृतं तत् पाययेद्विषकं ।
त्रिदोषघ्नं पवित्रत्वात् विशेषादृश्यहोमोत्तमम् ॥
गुणकर्मनाधिकं स्थानादाखादात् कटुतिक्तकम् ।
उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दृशवर्धस्थितं घृतम् ॥
लाक्षारसनिर्भं शीतं तद्वि सर्वगृहापहम् ।
मेधं विरेचनेज्यम् प्रपुराणमतः परम् ॥
नासाथं नाम तस्यास्ति वत् स्याद्दृशवर्धस्थितम् ।
दृढं स्यूष्टमघात्रात् तद्वि सर्वगृहापहम् ।
अपसारयहोन्मादवर्ता शस्तं विशेषतः ॥”
इति चरके चिकित्सास्थाने चतुर्दशेऽध्याये ॥
“घृतम् सौम्यं शीतवीर्यं नृदुमधुरमल्पाभित्यन्दि
क्षेहनुदावर्तकोन्मादापसारशूलज्वरानाहवात-
पित्तप्रशसनमपिदीपनं सूतिमतिमेधकान्ति-
स्त्रलावण्यसौकुमार्योन्जोवज्जकारं आयुर्थं
दृश्यं मेधं वयःस्थापनं गुरु चक्षुर्थं श्लेष्माभि-
वर्द्धनं पापालक्ष्मीप्रशमनं विषहरं रक्षोघ्नञ्च ॥
विपाके मधुरं शीतं वातपित्तविषापहम् ।
चक्षुर्थमयं वल्यश्च गयं सर्पिर्गुणोत्तरम् ॥
आजं घृतं दीपनीयं चक्षुर्थं बलवर्द्धनम् ।